3. Ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies a punktas ir 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad jais valstybėms narėms leidžiama skirti pusę teisių turėtojams priklausančios teisingos kompensacijos šių autorių sukurtų kūrinių leidėjams, neįpareigojant leidėjų kaip nors atlyginti, net netiesiogiai, autoriams už kompensacijos dalį, kurios šie neteko?

4. Ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies a punktas ir 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad jais valstybėms narėms leidžiama sukurti nediferencijuotą teisių turėtojams priklausančios teisingos kompensacijos, kaip fiksuoto mokesčio arba tam tikros sumos už padarytą kopiją, kuri netiesiogiai, bet neabejotinai iš dalies apima muzikos natų rankraščių kopijavimą ir neteisėtą atgaminimą, surinkimo sistemą?

([1]) 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230).

2013 m. lapkričio 14 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Ispanijos Karalystę

(Byla C-576/13)

(2014/C 24/12)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama L. Nicolae ir S. Pardo Quintillán

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— Remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 258 straipsnio pirma pastraipa pripažinti, kad Ispanijos bendrojo intereso uostuose veikiančias krovinių tvarkymo įmones bendrai įpareigojusi dalyvauti *Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios* (toliau — SAGEP) ir bet kuriuo atveju savo nuožiūra įdarbinti personalą darbo rinkoje, nesvarbu, neterminuotam laikotarpiui ar laikinai, joms leidusi tik tuo atveju, jeigu SAGEP pasiūlyti darbuotojai yra netinkamai arba jų nepakanka, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį.

— Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Europos Komisija pareiškė Ispanijos Karalystei ieškinį dėl Valstybės uostų ir prekybos laivyno įstatyme (*Ley de Puertos del Estado y de la Marina Mercante*) nustatytos tvarkos, taikomos krovinių tvarkymo įmonėms, kiek tai susiję su darbuotojų, kurie uoste teikia prekių tvarkymo paslaugas, valdymu.

Komisija mano, kad ši tvarka, pagal kurią Ispanijos bendrojo intereso uostuose veikiančios krovinių tvarkymo įmonės bendrai įpareigojamos dalyvauti SAGEP ir bet kuriuo atveju savo nuožiūra įdarbinti personalą darbo rinkoje, nesvarbu, neterminuotam laikotarpiui ar laikinai, joms leidusi tik tada, jeigu SAGEP pasiūlyti darbuotojai yra netinkamai arba jų nepakanka, prieštarauja Ispanijos Karalystės įsipareigojimams pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį, reglamentuojantį įsisteigimo laisvę.

2013 m. lapkričio 15 d. Landgerichts Kiel (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-578/13)

(2014/C 24/13)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgerichts Kiel

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, *Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk*

Atsakovė: Graikijos Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (Reglamentas Nr. 1393/2007) ([1]) 1 straipsnį reikia aiškinti taip, kad ieškinį, kuriuo atsakovės obligacijų įsigijęs asmuo reikalauja, kad atsakovė įvykdytų įsipareigojimus ir atlygintų žalą, reikia laikyti „civiline arba komercine byla“, kaip ji suprantama pagal reglamento 1 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, jei įgijėjas nepriėmė atsakovės mainų pasiūlymo, kurį ji pateikė 2012 m. vasario pabaigoje vadovaudamasi Graikijos įstatymu Nr. 4050/2012 („Greek Bondholder Act“)?

2. Ar ieškinio, iš esmės grindžiamo minėtojo *Greek Bondholder Act* negaliojimu, atveju galima kalbėti apie valstybės atsakomybę už veiksmus ir neveikimą įgyvendinant valstybės valdžią, kaip tai suprantama pagal pirmajame klausime minėto reglamento 1 straipsnio 1 dalies antrą sakinį?

(1) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000; OL L 324, p. 79

2013 m. lapkričio 15 d. Centrale Raad van Beroep (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje P prieš Commissie Sociale Zekerheid Breda ir S prieš College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Byla C-579/13)

(2014/C 24/14)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Centrale Raad van Beroep

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: P

Kita apeliacinio proceso šalis: Commissie Sociale Zekerheid Breda

ir

Apeliantė: S

Kita apeliacinio proceso šalis: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2003/109/EB (1) prasmė ir tikslas arba jos 5 straipsnio 2 dalis ir (arba) 11 straipsnio 1 dalis aiškintini taip, kad su jais nesuderinamas nacionalinėje teisėje numatytas pilietinės integracijos pareigos, už kurios nevykdymą gali būti skiriama piniginė bauda, nustatymas trečiųjų šalių piliečiams, turintiems ilgalaikio gyventojo statusą?

2. Ar atsakant į pirmąjį klausimą turi reikšmės tai, ar pilietinės integracijos pareiga nustatyta prieš suteikiant ilgalaikio gyventojo statusą?

(1) 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, p. 44; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 272).

2013 m. lapkričio 15 d. Intra-Presse pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. rugsėjo 16 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimo Intra-Presse prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (byla T-448/11)

(Byla C-581/13 P)

(2014/C 24/15)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Intra-Presse, atstovaujama *advocaat* P. Péters, *avocat* T. de Haan, *avocate* M. Laborde

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), *Golden Balls Ltd*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2013 m. rugsėjo 16 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-448/11,

— grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl *Intra-Presse* ieškinio, pateikto pagal Reglamento Nr. 207/2009 (1) 8 straipsnio 5 dalį,

— atidėti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad skundžiamas sprendimas turėtų būti panaikintas dėl toliau nurodytų priežasčių.

Pirma, apibrėždamas reikšmingą visuomenę, vertindamas koncepcinio ženklų panašumo laipsnį pridedant „intelektualaus vertimo raštu proceso“, „pradėti versti raštu“ arba „prieš verčiant raštu“ reikalavimą ir neatsižvelgęs į ankstesnio prekių ženklo 42 klasės paslaugoms gerą vardą, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Antra, neatlikęs bendro vertinimo ir neišanalizavęs apelianto ankstesnio prekių ženklo gero vardo svarbos ir galimo ryšio buvimo, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.

(1) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).